

Ετερότητα, αυτονομία και πολιτική στον *Πολιτικό* του Πλάτωνα

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ-ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ:

1. Προοίμιο (257a-258b).
2. Το πρόβλημα του ορισμού «τι έστι Χ;»: *Σοφιστής* και *Πολιτικός*.
3. Πρώτος ορισμός (258b): ο πολιτικός ως ποιμένας.
4. Είδος και μέρος (262a).
5. Ο μύθος της βασιλείας του Κρόνου (268d).
6. Τα στοιχεία του παραδείγματος (277d).
7. Το παράδειγμα του υφαντή (279b).
8. Παράδειγμα και αναλογικός συλλογισμός. Ποιος είναι ο κανόνας του παραδείγματος; (277^a-279^a).
9. Η διαίρεση του υφαντή (279^a-283^a): ανδρεία και σωφροσύνη. Το υφάδι και το στημόνι.
10. «Φύλαξ-σκύλαξ» (*Πολιτεία* 459a-b): συνιστά ο *Πολιτικός* μετριασμό του σχεδίου της *Πολιτείας*;
11. Το απόλυτο και το σχετικό μέτρο: υπερβολή και έλλειψη (283b):
Κατάδειξη και δικαιολόγηση της συνάφειας με την «αναλογία-εικόνα του ήλιου» (*Πολιτεία* 507c-509b).
12. Η διαλεκτική άσκηση ως αντικείμενο του διαλόγου (285b).
13. Η μορφή των πολιτευμάτων (291d).
14. Η επιστήμη ως θεμέλιο της πολιτικής (292a).
15. Πόθεν η πολιτική; (294b): Η έννοια της ανομοιότητας και η ανεπάρκεια του νόμου. Προς τη θεμελίωση της πολιτικής κανονιστικότητας.
16. Οι βοηθητικές τέχνες. Η *συναίτιος τέχνη* (304b).
17. Η πολυειδία των αρετών (306a).
18. Η ανομοιότητα των ποιοτήτων (308b).
19. Η σύνθεση των διαφορών από τον βασιλικό υφαντή: *τέχνη ξυνυφαίνουσα* (309b).
20. Ο *Πολιτικός* ως μεθοδολογικός διάλογος: απορία, πρόβλημα, ανάλυση, θέση, επιχείρημα: Είναι η έννοια του μέτρου και η «αλληγορία-εικόνα του ήλιου» συνθήκη δυνατότητας για κριτήριο δικαιολόγησης πεποιθήσεων;
21. «Προσόμοιον» και «Ανόμοιον»: Η πολιτική ως γνώση και τέχνη της διαφοράς.
22. Ο «Πολιτικός» και η δυνατότητα του αυτοκαθορισμού: προς την αυτονομία της σκέψης;